

Вітаємо учасників сьогоднішніх Святих Літургій - шановних парафіян та милих наших гостей. В наших молитвах не забуваймо на тих, які з причин старості, немочі чи інших не в силі сьогодні бути з нами. Молімося і за тих, які нехтують сьогоднішнім Богослуженням.

У НАСТУПНУ СУБОТУ 22 ЛЮТОГО вироблятимуть вареники. Запрошують всіх до помочі.

У НАСТУПНУ НЕДІЛЮ 23 ЛЮТОГО, по обох Св. Літургіях, наші господині запрошатимуть на обід з пирогами та ковбасою. Буде також солодке, кава/чай, соки... Ціна від особи: дорослі 10.00 дол., від 5-12 років 5.00 дол., а до 4 роки безкоштовно. Мати це на увазі.

СОРОКОУСТИ. Через два тижні починається Великий піст. В пості відправляємо Сорокоусти (заупокійне богослуження). Конвертки на Сорокоусти є при вході. Пожертву на Сорокоусти постановилино 10.00 дол.

МУЗЕЙ ЛУКЖ спонсорує курс плетення у суботу 8 березня. За інформаціями телефонувати до Єлисавети тел. 780-488-3668.

РІЧНІ ЗБОРИ НАШОЇ ПАРАФІЇ відбудуться у неділю 23 березня по другій Святій Літургії. Проситься парафіян мати це на увазі.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ. Понеділок(17): + Василь Духній і родина - Марія Николук

Вівторок(18): 10:00 година ранку похорони бл. п. Галини Блавацької

Середа(19): + о. Григорій, о. Євстахій, Михайло, Євгенія, Павліна, Доналд, Зенон, Лариса і Роберт - Легатова

Четвер(20): + Іван Хома - Юрій Хома; **П'ятниця(21):** + Орися - Соха

Субота(22): + Магдаліна Цвинар (40 днів) - Діти

СКАРБ

Батько однієї сім'ї старанно натирав автомобіль мастикою, щоб надати їй бажаного полиску. Одинадцятилітній син допомагав йому - він чистив шматкою бампер. - "Бачиш сину, - мовив з повагою батько, - ця машина - справжній сімейний скарб. З нею треба поводитися обережно, дбайливо, їй треба приділяти увагу і час.". "Так, тату!" "Розумний хлопчик!" Після хвилини мовчанки дитина тихо промовила: "А я не є сімейним скарбом?" "Чому ти таке питаєш?" "Бо ти ніколи не маєш часу для мене".

Який твій родинний скарб?

Один мій приятель має сина, який страшенно любить баскетбол. Приятель ніколи не цікавився цим видом спорту. Але якось присвятив відпустку, аби поїхати зі сином і подивитися всі ігри на європейському турнірі з баскетболу. Окрім того, що поїздка зайняла понад три тижні, себто цілу відпустку, вона й коштувала немало. Коли вони повернулися, я спитав у приятеля: "Чи ти справді так любиш баскетбол?"

"Ні, терпіти не можу, - відповів він. - Але я дуже люблю свого сина".

/Бруно Фереро: "365 коротких історій для душі"/

У Святому Письмі читаємо про покуту: **"Не гайся повернутися до Господа, не відкладай з днини на днину, бо зненацька вибухне гнів Господній, то й загинеш у годині помсти"** (Сирах, 5,7).

Покута за гріхи конечна, бо нею сплачуємо Богові свій довг. Юдейський народ, що поклонявся в Синайській пустині золотому теляті, мав бути знищений дощетою, але через покуту Мойсея одержав від Бога прощення, так що лише вперті й закаменілі бутівники були знищені.

Гріхами нечистоти, ненависти, пиянства, обжерства, лукавства, обмовлювання ближніх, проклонами, легковаженням недільних Богослужб - обиджуємо Бога. Жаль і покута за гріхи боронить нас перед новим упадком і, послідовно, недостача жалю й покути веде душу в ще більші гріхи, а це перемінюється в погану звичку. І лише надзвичайна Божа ласка може вирвати з неї грішника.

Попасти в якийнебудь гріх не є важко, але не кожний має однакову силу його позбутися. І хто змалку привик до духу покути, такий легше може піднятися із свого упадку. Хто ж не навчився покутувати, такому дуже важко потрапити на дорогу навернення.

Св. Іван Хреститель кликав Юдеїв: **"Покайтесь, бо наблизилося Небесне Царство"** (Мт.3,2), і покута мусить стати основною чеснотою християнина. Чи може душа наблизитися до Бога, як сумління свідчить, що маємо ще неспокутувані гріхи? Очевидно ні! Покута є першим кроком, першим ділом, яким можемо відновити працю над спасінням нашої душі.

Дух покути гартує християнина в чеснотах, а головно в терпеливості. Чи може хтось бути вирозумілим і терпеливим супроти свого ближнього, коли він ніколи не пробував серйозно покутувати за свої гріхи? Чи може хтось бути спокійним у терпіннях і допустах, коли він ніколи не покутував за свої гріхи? Чи може хтось пратктикувати чесноти віри, надії й любови, як він не набув чесноту покути? Чи може хтось вислухати побожно й спокійно Св. Літургію і Слово Боже без тієї чесноти? Таке велике значення має дух покути в житті християнина.

Блудний син покинув свого люблячого батька і пішов на чужину гріха. Він своїм грішним життям розтратив усе, що мав. Усе ж таки, опинившись на дні людської нужди, він затужив за своїм батьком, а змалку набутий дух покути допоміг йому вийти з темряви гріха на світло Божої любови.

З нашого життєвого досвіду знаємо, що згрішити не є важко, але не кожний знайде в собі стільки моральної сили, щоб виправити гріх і його спокутувати. До цієї чесноти треба нам привикнути змалку, тому батьки й матері мають велику відповідальність за своїх дітей.

Щодня покутуймо за наші гріхи, бо як не спокутуємо їх на землі, то чого доброго можемо сподіватися по смерті? Доки ми ще на землі, Бог радо прийме наш жаль і нашу покуту, як батько прийняв свого блудного сина.